

(א)

זה החל בפרג-היסטוריה
עוד היינו קטנטנים,
כבר בלול נפרד שכבנו
שם בנות ופה בניס.
אך אנחנו לא סבלנו
כלל מזהו הפירוד
וחיי שלוה בצוותא-
כך עברו ימי ילדות.

פזמון:

ככה זה בעולם
זה אופים של בני אדם,
ומאז אלפי שנים
ריב גדול בין המינים.
כשברא האלוהים את
האדם על אדמה
וחוה נולדה מצלע
כבר החלה מלחמה.
ריב דברים וגם מכות
וקללות לא חלקות,
אך כשבאה אהבה -
שוב שלום אדם חוה.

ה מ ש ק פ ו ר

זמון:

גורלי כמו שחיים ועוד שחיים,
מניד ראשון בריס העפעפים.
הלך דמוי צנון עם דבל בעינים
לזוגיית להסמכל בנוף
ני לראות פרצוף של משקפוף.

(ג)

היא ונכון אצלי שתי העינים
ו לזו היו כך ברוגז מחמיד
בהיותי קטן קבלתי משקפים
נינוי פולן, קסוקר בעברית.

(ב)

יום אחד פצצה נפלה פה
הפתעה כה מדהימה,
כי גילינו ככה סחט פה
לבנות חסר דבר מה.
חוץ מזה הן משונות כה
משחקות רק אבנים,
והחל פתאום הריב פה
בין בנות לבין בניס.

פזמון: ככה זה...

(ג)

זמן עבר ונעוד ג דלנו
לספר את זאת כדאי,
הבנות גדלו מאוד אך-
הבנים קטנים מדי.
"תינוקות כאלה יש כאן
הן אנחנו כבר גדולות"
ומובן ריבים החלו
זאת אסור עוד לגלות.

פזמון: ככה זה...

(ד)

עוד צמחנו וטיפסנו
ועלינו למוסד
אז שונה כבך החיתסנו
למושג של בן ובה.
בלילות זוגות החלו
לטייל בינות גנים
וחזר איחוד קדום אז,
בין בנות לבין בניס.

פזמון: ככה זה...

מילים: אורי אסף

לחן: שלמה בידרמן.

(ב)

נדמה לי זה היה אז בשעור לטבע
כשהשולחן הועף אל-אל במישרין,
האם אפשר לראות עם ארבע צול ורבע
את ההבדל בין יוד לניטרו-גליצריין?
פזמון: זה גורלי...

(ג)

הנה ההודמנות שלא תהיה חוזרת
ממול קורצת בת ללכת לטייל.
אבוי מהחרגשות דמעה קטנה נוטרת
ואיך אדע עכשו אם רוח זו או יעל?